

кваліфікацією, а отже й навчання персоналу у даному напрямку.

Проаналізувавши якісні та кількісні показники, основні шляхи та проблеми розвитку кадрового потенціалу підприємства, управлінець повинен сформулювати висновки та накреслити шляхи його удосконалення, розробити систему, що надасть можливість для створення унікального поєднання професійних здібностей та навичок працівників, які забезпечать високий рівень конкурентоздатності установи на ринку праці.

Задля ефективної роботи працівників, керівництво установи має стимулювати також колектив до саморозвитку. Керуючі органи установи повинні постійно застосовувати новітні методи мотивації підлеглих, залучати на вибіinari, тренінги (в умовах сьогодення велику популярність займають саме психологічні тренінги), лише таким чином установа матиме високу результативність роботи та потенційну можливість зайняти достойне місце на ринку праці.

Список використаних джерел:

1. Безсмертна В. В. Стратегія управління кадровим потенціалом підприємства. *Економіка и управление: Научно-практический журнал*. 2007. № 3. С. 48 – 53.
2. Довбенко В. І., Мельник В. М. Потенціал і розвиток підприємства: навчальний посібник. 2–е вид., випр. і доп. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2010. 232 с.
3. Краснокутська Н. С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2007. 352 с.
4. Москаленко В. О. Основні принципи формування кадрового потенціалу підприємства. *Бізнес-Навігатор*. 2010. №3(20). С. 165 – 170.

НАУКОВА ОСВІТА ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Мазур Ю.О.

Полтава, Україна

Науковий керівник: *Большая Оксана Вікторівна* – кандидат економічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

У рамках реформування системи вищої освіти та запровадження компетентної освіти метою навчання є формування особистості, що змінюється протягом життя, яка вміє застосовувати набуті знання на практиці. Вирішення цієї мети неможливе без підготовки вчителів, які свідомо використовують інноваційні методи, форми, засоби та технології навчання.

Важливою ланкою системи освіти, яка своєю участю її оживляє, є вчитель, чийі знання, світоглядні переконання та особистісні якості-ціннісні якості є найважливішим фактором ефективності застосовуваних інноваційних освітніх технологій.

Усі успішно реалізовані та постійні зміни, реформи та інновації в освіті мають починатися з системи педагогічної освіти, яка передбачає ці реформи та інновації, підготовки майбутніх учителів.

Сьогодні перед системою освіти постають нові виклики як в контексті України, так і світу, зумовлені вихованням критичного та наукового мислення громадян, здатності до інноваційного вирішення різноманітних проблем та злагоджених дій [2, с. 74]. З огляду на ці сучасні вимоги наукова освіта стає важливою складовою розвитку країни в умовах швидких соціальних змін. Рано чи пізно кожен учитель стикається з проблемою вибору: або стати провідником загальноприйнятої конвенційної освітньої доктрини, або стати на шлях створення та впровадження нових підходів до навчання, організації освітніх заходів, які могли б допомогти у реалізації кожного окремого учня. Від цього вибору залежить напрям і ефективність освітніх реформ.

Зрозуміло, що реформа освіти – це радше реформа майбутнього життя дитини, яка росте і розвивається, а не лише реформа методики навчання, тієї чи іншої технології навчання.

У цьому контексті під науковою освітою слід розуміти освітній процес, метою якого є сприяння формуванню наукового мислення молодого покоління. Це гарантує, що в дорослому віці вони зможуть приймати рішення на основі критичного аналізу, вирішувати складні проблеми, створювати інноваційні рішення, бути проактивними та демонструвати розуміння природи глобальних і локальних викликів у відповідальному ставленні до навколишнього середовища та громади, усвідомити соціальну взаємозалежність. Все це дуже важливо для майбутнього процвітання країни [3, с. 53].

Важливо зазначити, що наукова освіта постає як концепція, яка синтезує різноманітні сучасні підходи до освіти. Елементи наукової освіти включені в різні методи навчання, головна мета яких полягає в тому, щоб учень навчився діяти і приймати рішення самостійно, а вчитель заохочував учня бути максимально незалежним. Викладачі повинні добре розуміти методологію та організаційні етапи дослідницького процесу та поєднувати їх відповідно до предмета та результату, якого потрібно досягти, а також мати надійну довідкову інформацію [1, с. 19].

Наукова освіта – це педагогічна концепція, метою якої є ознайомлення та вивчення наук у студентом. Концепція наукової освіти включає, серед іншого, науковий зміст, наукові методи, інструменти та принципи, деякі соціальні науки, прийоми та методи навчання.

Інновація – це предмет особливої діяльності людини, яку не задовольняють традиційні умови, способи і яка в реалізації своїх зусиль прагне не лише до новизни у змісті, а, насамперед, до якісно нових результатів.

Стосовно педагогічної діяльності та освіти під «інноваціями» розуміється все, що стосується процесів створення нової освітньої системи, практичних розробок і теоретичних досліджень.

Інноваційна педагогіка підтверджує, що в розвитку суб'єктності людина постійно еволюціонує в бік особистісного зростання, творчості та самостійності.

Творчий потенціал є в кожній людині, але ступінь його реалізації визначається ціннісними орієнтаціями, мотивацією, спрямованістю

особистості, її здібностями та умовами, за яких вона розвивається. Найважливішими мотивами творчої діяльності є протиріччя між постійно змінюваним суспільством і рівнем знань, умінь і навичок, між бажаннями і можливостями особистості реалізувати свій творчий потенціал.

Здатність педагога до інновацій – це, насамперед, творча діяльність, спрямована на підвищення ефективності та якості освітнього процесу, з метою становлення майбутнього вчителя як активного суб'єкта змін та інновацій, здатного самостійно ініціювати інноваційні дії та реалізувати.

Список використаних джерел:

1. Гриневич Л.М., Морзе Н.В., Бойко М.А. Наукова освіта як основа формування інноваційної компетентності в умовах цифрової трансформації суспільства. Інформаційні технології і засоби навчання. 2020. Т. 77. № 3. С. 1–26.
2. Геберт Д. Организационная психология. Человек и организация / Д. Геберт, Л.Фон Розенштиль ; [пер. с нем.]. – Харьков : Гуманитарный центр, 2006. – 624 с.
3. Таланчук П.М. Сформулай осердя свого щастя. Київ : Університет «Україна», 2014. 79 с.

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ

Мазур Ю.О.

Полтава, Україна

Науковий керівник: *Ищенко Інна Сергіївна* – кандидат економічних наук, асистент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Нині активно розвивається глобальне інформаційне суспільство.

Виникає нова економічна система – цифрова. У глобальній економіці активно використовуються переваги цифровізації, основою якої є інформація, яка є формою нематеріального активу в рамках суб'єкта господарювання. Активно прогресує цифровізація фінансових процесів та проникнення інформаційних технологій у всі сфери діяльності. У довгостроковій перспективі цифровізація визначає вектор розвитку мікро-, мезо- та макроекономічних систем.

Цифровізацію можна визначити як сучасну та інноваційну фазу економічного розвитку, засновану на поєднанні фізичних і цифрових ресурсів у сфері виробництва та споживання, в економіці та суспільстві. Цей етап характеризується появою нових методів генерування, обробки, зберігання та передачі інформації в усіх сферах людської діяльності [3, с. 180].

Якщо раніше цифрова трансформація була пріоритетом для небагатьох інноваційних компаній, то сьогодні вона стає масовим явищем, а відповідні проєкти стають вирішальними не лише для успіху окремих компаній, а й для регіонів та країн. Нова структура бізнесу висуває нові вимоги до створення конкурентних переваг для компаній та ефективних концепцій їх діяльності.

В умовах цифровізації економіки розвиток інноваційних компаній базується, з одного боку, на радикальних техніко-технологічних,